

תת"ע 12416/03/18 - מדינת ישראל נגד דליטיצקי יואל שמואל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

16 יולי 2018

תת"ע 12416-03-18 מדינת ישראל נ' דליטיצקי יואל שמואל

מדינת ישראל

דליטיצקי יואל שמואל

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: המאשימה

נגד

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אליוביץ

הכרעת דין

הנאשם מזוכה וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס אשר בה נטען כי בעת שרכב על אופניים חשמליים בצומת הרחובות רבי עקיבא ומהרש"ל בבני ברק, לא ציית הוא עפ"י הטענה לאור אדום אשר היה ברמזור בכיוון נסיעתו בכך שלא עצר את אופניו לפני קו העצירה ובכך שנכנס לצומת בניגוד לאור האדום ברמזור וזאת בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

לציין אגב כי בכתב האישום אשר המאשימה הגישה לבית המשפט צוינו אופציות שונות ללא התמקדות. להלן ציטוט מכתב האישום: " בכך שלא עצרת את הרכב לפני קו עצירה או לפני מעבר חציה או סמוך לרמזור הקרוב או נכנסת לצומת בניגוד לאור האדום".

כבר בכך מצאתי פגם בכתב האישום אשר הוגש לבית המשפט, ואולם בהעדר טענה בענין זה ע"י ההגנה, ומשניכר כי לא היתה מחלוקת בין הצדדים בדבר מהות העבירה המיוחסת, אזי לא בכך נעוצה הכרעת הדין המזכה.

לנוכח כפירה בביצוע העבירה וטענת הנאשם כי נכנס לשיטתו לצומת באור ירוק, נקבע התיק להוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר אמיתי גמליאל (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגשה הודעת תשלום הקנס שערך (סומנה ת.1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה. 1) ובמסגרת עדותו הוגשו שני תצלומים (נ/1, נ/2) וכן סרטון ממצלמת אבטחה של עסק (נ/3).

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לעדויות ולראיות, ואגב גם מתן הדעת לכך שעדות יחידה מטעם המאשימה מצויה בפני, היא שנותר ספק סביר הימנו יהנה הנאשם ויזוכה מחמת הספק.

עמוד 1

אסביר:

מחד גיסא גרס ע.ת. 1 בת/1 וכן בעדותו בבית המשפט כי מקום עמידתו היה לפני הצומת (כיוון נסיעת הנאשם) אך מאידך גיסא אמר בעדותו כי (ציטוט): "יכול להיות שזה היה המיקום שלי כפי המוצג בסרטון, לא שולל". (עדותו בעמ' 4 שורה 15 לפרוטוקול).

אלא שהמיקום שהוצג בסרטון היה אחרי הצומת (כיוון נסיעת הנאשם) ולא לפניו.

בכך, בכל הכבוד, מסתמנת בסופו של יום אי בהירות מפי ע.ת. 1 בסוגיית מיקומו במהלך ההבחנה באירוע הנטען.

עוד למדתי מפי ע.ת. 1 כי הוא מכיר בכך שר' רבי עקיבא הוא רחוב הומה אדם וכי, לדבריו, רוכב האופניים המשיך בנסיעה בין אנשים, נכנס ליד חנות, וכי עיכובו של הנאשם היה (ציטוט): "כ - 50 מטר במורד הכביש בצד הדרך".

בעקבות נתונים אלה לא שוכנעתי עד תום ברמה הנדרשת בפלילים בסוגיית קשר העין. ובמילים אחרות: שמא אולי נקלע ע.ת. 1 לטעות אנוש בזיהוי רוכב האופניים הספציפי בתנאים אלה של רחוב הומה, מרחק ניכר, וכן צורך לנוע רגלית אחרי האופניים המצויים בתנועה ואגב צורך גם לחצות רגלית מעברי חציה מרומזרים, מה עוד שע.ת. 1 העיד כי הוא לא רץ אלא הלך באופן מהיר.

עוד לא השתכנעתי עד תום (בהינתן הצגת הדברים אף מול ע.ת. 1 בחקירתו הנגדית) כי התיאור בדבר כיוון הנסיעה בצומת (כיווני שמיים) מצפון לדרום הולם את שעלה בדיון.

בשים לכל אשר פרטתי לעיל התעורר ספק המגיע כדי ספק סביר.

בנסיבות אלה אינני רואה, מעבר לכך, צורך להביע עמדה אודות מהות הסרטון (נ/3) אשר בצדק ציינה לגביו המאשימה כי הוא נושא שעה שונה משעת האירוע, ואשר גם המסקנות שההגנה מבקשת להסיק מהסרטון לעניין האור ברמזור הן נסיבתיות ולא ישירות.

לאור כל המפורט לעיל מזוכה כאמור בזאת הנאשם מביצוע העבירה שיוחסה לו וזאת מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, במעמד הצדדים.